

จะไปต่อที่
สวรรค์
หรือตกดำนใน

นรก

อำนาจแห่งกรรมดีและกรรมชั่ว
ที่กระทำมาทั้งชีวิต คือผู้พิพากษา

แก้วฮารา

จะไปต่อที่
สวรรค์
หรือตกดานใน

นรก

แก้วธารา

จะไปต่อที่สวรรค์ หรือดักดานในนรก

แก้วธारा

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-288-189-3

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ THINK GOOD สิงหาคม 2557

ราคา 139 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

แก้วธारा.

จะไปต่อที่สวรรค์ หรือ ดักดานในนรก. -- กรุงเทพฯ : พีอาร์, 2557.

200 หน้า.

1. จิตวิทยาประยุกต์. I. ชื่อเรื่อง.

158

ISBN 978-616-288-189-3

เจ้าของ บริษัท พีอาร์ พับลิชชิ่ง จำกัด

ที่ปรึกษา วิชา รัตตประดิษฐ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา สุณิสา ขายสิม

บรรณาธิการบริหาร พรหมมาตร์ ขายสิม

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหารฝ่ายสำนักงาน บุญยา บุญศิริ

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหารฝ่ายการตลาดหนังสือ อภิรดี สอนิชัย

บรรณาธิการเล่ม ประสงค์ ศุภวรรณภรณ์ กองบรรณาธิการ สมศิริ ชื่นบุญเชิด

พิสูจน์อักษร ภัฏญานัญฐ ฟูผล หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม ยุทธพงษ์ กิตติชัยมงคล

ศิลปกรรม ภาสกร สุขโพธิ์ จัดจำหน่าย บุญยา บุญศิริ

จัดทำโดย บริษัท พีอาร์ พับลิชชิ่ง จำกัด

อาคาร Biz Town สุขสวัสดิ์ (ตรงข้าม Big C พระประแดง)

90/58 ถ.สุขสวัสดิ์ ต.บางพึ่ง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10130

โทรศัพท์ 02-462-7050-2 โทรสาร 02-462-7055

e-mail: info@kid-dd.com www.kid-dd.com สำนักพิมพ์ THINKGOOD

พิมพ์ที่ บริษัท พรอสเพอร์ เซอร์วิส ซัพพลาย จำกัด โทรศัพท์ 0-2871-7793-4

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัท พีอาร์ พับลิชชิ่ง จำกัด

โทรศัพท์ 0-2462-7050-2

ห้ามลอกเลียนแบบหรือนำไปเผยแพร่ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
เล่มนี้ รวมทั้งการคัดลอกด้วยวิธีการใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์
มิฉะนั้นจะถูกลงโทษตามกฎหมาย

ကျွန်းပြာ

คำจากสำนักพิมพ์

พระพุทธเจ้าสอนเราให้ละเว้นความชั่ว ทำความดี และรักษาจิตใจให้สงบบริสุทธิ์ การรักษาจิตรักษาใจนี้เองที่สำคัญ หากกล่าวถึงคำสอนสุดท้ายของพระพุทธองค์ เพราะสังขารทั้งหลายไม่เที่ยงให้เราตั้งอยู่ด้วยความไม่ประมาท นี่แหละที่ทำให้เราต้องรักษาจิตใจของเราสงบ สะอาด บริสุทธิ์ให้ได้อยู่เสมอ นั่นเพราะเราไม่รู้ว่าเราจะตายเมื่อไหร่ เมื่อไหร่ที่เราประมาท คือใจหลงเวียนอยู่กับโลกธรรมทั้งหลาย...หลงทุกข์-สุข หลงทรัพย์ หลงลาภ ยศ สรรเสริญ เพราะทันทีที่เราถึงกาลดับจิต นั่นหมายถึงเครื่องตัดสินว่า เราจะไปสู่สุคติ หรือทุคติ พุดง่ายๆ ภาษาชาวบ้านคือ เราจะขึ้นสวรรค์หรือลงนรก ก็ชั่วขณะจิตแห่งกาลมรณะนี้เอง

เพื่อความไม่ประมาท “จะไปต่อที่สวรรค์ หรือตกดานในนรก” จึงเป็นการนำเสนอถ้อยคำที่ตรงไปตรงมา เข้าใจได้ง่าย ไม่ต้องตีความ อย่างไรก็ตามจะเรียกว่าได้ไปสวรรค์ หรือ อย่งไรจริงจะเรียกว่าลงนรก ใจความสำคัญของหนังสือเล่มนี้ ถูกถ่ายทอดจากผู้มีประสบการณ์ทางจิตโดยตรง ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมเสมอ

มีจิตปรารถนาดีที่จะส่งทอดความรู้อันพึงมีแก่ชาวพุทธทุกคนให้
ตั้งจิตตั้งใจดำรงตนอยู่ด้วยความไม่ประมาท ประกอบกิจด้วยความดี
อยู่เสมอ นั่นหมายถึงเราจะสามารถเลือกได้ว่า จะไปที่สวรรค์
หรือเลือกที่จะตกตยานในนรก

หากอ่านแล้วเข้าใจในความหมายที่สื่อ ก็ถือว่าท่าน หนีพ้น
นรกมาได้ชั่วระยะหนึ่งแล้ว หากเพียงแต่ว่า ท่านจะสามารถดำรงตน
ให้ห่างจากนรกต่อไปอีกยาวนานเพียงใดตราบชั่วอายุของท่าน
...อยู่ที่ท่านเลือก...

ขอให้ท่านมีสุข
ไกรภพ สาระกุล
บรรณาธิการ

คำจากนักเขียน

เคยคิดหรือไม่ว่า วันตายของตนเองคือวันไหน เวลาเท่าไร? เพราะวันตายนั้นไม่เหมือนกับวันเกิดที่รู้วัน รู้เวลา หรือแม้แต่กำหนดวันเวลาเกิดได้

เมื่อเราไม่รู้วันตาย แล้วจะอย่างไร? ให้การตายนั้นเป็นการตายที่ดีที่สุด นั่นคือ การเคลื่อนของจิตไปสู่ภพใหม่ เป็นภพที่สูงขึ้น เช่น สวรรค์ พรหม หรือแม้กระทั่งการเกิดมาเป็นมนุษย์อีกครั้ง ก็ยังดีกว่า การเคลื่อนจิตไปสู่ภพภูมิที่ต่ำ มือบายภูมิ เช่น นรก เปต อสุรกาย เดรัจฉานเป็นแดนเกิด

ฉะนั้นลมหายใจที่เหลือต่อจากนี้... คือการสร้างกรรมดี หรือ กุศลกรรม ละเว้นกรรมชั่ว หรือ อกุศลกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ย่อมสั่งสมในจิตใจให้เกิดกุศลหรืออกุศลอันเป็นแรงขับเคลื่อนให้ไปสู่ภพใหม่ได้

ผู้เขียนหวังว่า... หนังสือเล่มนี้จะเกิดประโยชน์ไม่มากนักน้อย
กับผู้อ่านที่ปรรณาสังสมกุศลกรรม โดยแม้จะเป็นกุศลเล็กๆ น้อยๆ
ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันก็ไม่ควรมองข้าม หรือเป็นกุศลเล็กๆ
น้อยๆ รอบตัว ก็พึงละเว้น... แล้วจะรู้ว่า “สวรรค์” นั้นเกิดขึ้นได้
ตั้งแต่ยังไม่ถึงวันตาย... เช่นเดียวกับ “นรก” ที่สามารถเกิดขึ้นได้
ตั้งแต่ยังไม่ตายเช่นกัน... อยู่ที่ว่า.. เราจะสร้างให้เกิดสวรรค์ หรือ
นรก?!

“แก้วฮารา”

สารบัญ

ทำชั่วเขย็ยสวรรค์ – ทำดีท้านรก

ความดีที่ถูกลืม	๒๒
อนุโมทนาบุญเล็กๆ น้อยๆ ก็เกิด “กุศล”	๒๔
เกิดเป็นนางฟ้า เพราะ “อนุโมทนาบุญ”	๓๐
เทวดาในร่างมนุษย์	๓๒
คุณธรรมของเทวดา	๓๓
ความเลวที่ถูกมองข้าม	๓๖
โทสะ อันเกิดจากความไม่พอใจเล็กน้อย	๓๖
อย่ามองข้ามความตระหนี่	๓๘
หงุดหงิดเพราะไม่ได้ทำดี	๔๓
มองแต่ด้านลบ จึงพบแต่อกุศล	๔๕
ความอยากเพียงเล็กน้อย ก็เป็นความโลภ	๔๖
สั่งสมความมั่งง่าย	๔๘
มั่งง่ายจนประมาทขาดสติ	๔๘
สั่งสม “อกุศล” ด้วยการโมทนาบาป	๕๐
นินทาพระสงฆ์องค์เจ้าเป็นกิจวัตร	๕๒
กรรมจากการปรามาสพระรัตนตรัย	๕๔
อย่าล่วงเกินบิดามารดา	๕๘
สัตว์นรกมาเกิด	๖๓

ฝึกสติ ให้รู้ทันอกุศล	๖๖
ระลึกถึง “บุญ” บ่อยๆ	๗๐
ระลึกถึงพระรัตนตรัย ไปสวรรค์ได้	๗๓
อย่ายึดในบุญ – บาป	๗๕
นิมิตก่อนตาย	๗๘
เกิดเป็น “เปรต” เพราะหวงสมบัติ	๘๒
คตินิมิต... เทวดามารับไปสวรรค์	๘๓

สุคติภูมิ-ประกาศิตสวรรค์

สวรรค์ มีจริง?	๘๘
สวรรค์ชั้น ๑ จาตุมหาราชิกา	๘๙
สวรรค์ชั้น ๒ ดาวดึงส์	๙๕
สวรรค์ชั้น ๓ ยามา	๑๐๐
สวรรค์ชั้น ๔ ดุสิต	๑๐๒
สวรรค์ชั้น ๕ นิมานรดี	๑๐๘
สวรรค์ชั้น ๖ พรนิมิตาสวดี	๑๑๓
กำเนิดของสัตว์โลก	๑๑๘
การจุติ (ตาย) ของเทวดา	๑๑๙
บุญนิมิต ๕... สัญญาณอายุขัยใกล้หมด?!!	๑๒๐
“โลกมนุษย์” สุคติภูมิสำหรับเทวดา	๑๒๖

ທຸດທິກຸມ-ທັນຕັນຣາ

อบายภูมิ	๑๓๒
มหานรก	๑๓๔
พระเทวทัต ผู้ถูกธรณสูบ-ดิ่งลงอเวจี	๑๔๑
“อกุศลกรรมบถ ๑๐” เหตุเกิดใน “มหานรก”	๑๔๔
โลกันตนรก	๑๔๗
อุสสทนรก	๑๕๐
ยมโลก	๑๕๒
เปรตภูมิ	๑๕๗
อสุรกาย	๑๕๘
ดิรัจฉานภูมิ	๑๖๐

HSUNSSU

“จะไปต่อที่สวรรค์” หรือ “ดักดานในนรก”

ครุกรรม	๑๖๔
อาจิณกรรม	๑๖๕
อასันกรรม	๑๖๕

กตัตตากรรม	๑๗๑
นี่ถึงความชั่วบ่อยครั้ง... นำไปเกิดในนรก	๑๗๓
บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ หลักประกันสู่ภพหน้า	๑๗๕
มมมีด - มมสว่าง - สันดานดิบ	๑๗๙
เบียดเบียนเพราะ “เห็นแก่ตัว”	๑๘๑
การเบียดเบียนด้วยการแย่งของรักของผู้อื่น	๑๘๓
การเบียดเบียนด้วยคำพูด	๑๘๗
“สันดานดิบ” จะแสดงออกเมื่อใด?	๑๙๔
มมสว่าง... สร้างได้	๑๙๘

~~~~~

จำอย่าง

ကျွန်းကျွန်း

บทนำ

แสงระยิบระยับจากวิมานแดนสวรรค์แห่ง
ดาวดั่งสา ประกายเจิดจรัสงามตามาแต่ไกล
ด้วยรัศมีของบารมีจากอาณิสต์แห่งบุญกุศลได้
ปรากฏบนสวรรค์ เป็นเหตุให้เกิดอัศจรรย์คือ
ทิพย์สมบัติ อันจะหาในโลกมนุษย์นั้นมิได้เลย

“รัศมีอันเรืองรองของวิมานหลัง
นี้ช่างน่ายล ฤๅเจ้าของวิมานจะสรรสร้าง
กุศลมาอย่างเหลือล้นก็ฉนั้น”... ความ
สงสัยของพระเถระผู้เรืองฤทธิ์แห่งพุทธกาล
ได้เอื้อนเอ่ยเป็นวาจาไถ่ถามแก่เทพธิดาผู้มีกาย
ทิพย์อันงดงาม ขณะที่พวกนางต่างสนทนากัน
อยู่บนวิมานนั้น

“นี่คือวิมานของผู้ใดกันเล่า?”

เทพธิดาองค์หนึ่งเมื่อแลเห็นพระเถระผู้ทรงศีล นางพนมมือ
ขึ้นระดับอกแล้วตอบว่า “พระคุณเจ้าผู้เจริญ... วิมานอันทรงงาม
เจิดจรัสประดับด้วยรัตนะหลังนี้เป็นของท่าน ‘นันทิยะ’
ผู้ที่ได้สร้างศาลาจัตุรมุข ๔ ห้อง เพื่อถวายองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า”

“ด้วยว่าเหล่าเทพธิดาทั้งหลายที่พระคุณเจ้าเห็นอยู่
ณ บัดนี้ ล้วนแต่อุบัติขึ้นทันทีบนวิมานของท่าน ‘นันทิยะ’
... เพื่อรอคอยปรนนิบัติพัดวีในฐานะ ‘บาทบริจาริกา’
(ภรรยา) ... แต่ขณะนี้ก็ล่วงเพลามานานนับ ยังไม่เห็น
ที่ทำว่า นันทิยะนั้น จักล่วงลาจากโลกมนุษย์... กระนั้น
แล้ว ขอได้โปรดพระคุณเจ้านำสารของข้าพเจ้าและเหล่า
เทพธิดาที่รอคอยนันทิยะ ไปบอกกล่าวแก่นันทิยะให้ละ
กายสังขารจากโลกมนุษย์แล้วมาถืออัฐภาพแห่งความเป็น
ทิพย์บนดาวดึงส์แห่งนี้ อันมากไปด้วยความสุขให้สมกับ
อาณิสสที่ท่านนันทิยะได้ประกอบไว้ด้วยเถิด”

เสียงอันนุ่มลึกของเทพธิดาผู้เลอโฉม ได้เอื้อนเอ่ยต่อ
“พระโมคคัลลานะเถระ” เมื่อคราที่ท่านได้ขึ้นไปเที่ยวชมบน
สวรรค์ ปรากฏใน “คัมภีร์ธรรมบทหมวดปิยวรรคและโกธ
วรรค” นั้น แสดงให้เห็นว่า วิมานอันทรงงามบนดาวดึงส์ที่ปรากฏ
ขึ้นนี้ คือ อาณิสสของ “นันทิยะ” ผู้สร้างศาลาจัตุรมุข ๔ ห้อง
ถวายแด่พระพุทธเจ้า พร้อมหลังน้ำทักษิณาทนลงบนฝ่าพระหัตถ์

ของพระพุทธเจ้า กุศลอันนี้ เป็นเหตุให้ปรากฏวิมานบนสวรรค์ชั้น ดาวดึงส์ทันที

จะเห็นว่าแม้ นันทิยะ นั้นยังไม่ละกายสังขารในโลกมนุษย์ ก็ตาม แต่อานิสงส์ที่ปรากฏจากการประกอบบุญกุศลนั้นได้ปรากฏ เป็นวิมานพร้อมมีเหล่าเทพธิดาที่รอคอยเป็นบาทบริจาริกาพร้อม อยู่แล้ว อันเป็นทิพยสมบัติของผู้ประกอบบุญกุศลที่ปรากฏในฉับพลัน ทันใด

เมื่อพระโมคคัลลานะเถระได้ทราบแล้วว่า วิมานอันงดงาม แห่งนี้เป็นของ นันทิยะ ท่านจึงได้ท่องเที่ยวไปสวรรค์ชั้นต่างๆ โดย สวรรค์ในแต่ละชั้น ต่างแวดล้อมไปด้วยวิมานอันงดงาม มากไปด้วยทิพยสมบัติตามแต่บุญบารมีที่เทพบุตร-เทพธิดาแต่ละองค์ได้ สังสมมาเมื่อครั้งยังเป็นมนุษย์

พระเถระจึงได้ไต่ถามเหตุแห่งการปรากฏวิมานเหล่านี้ ว่าเกิดด้วยเหตุใด?

เหล่าเทพบุตรและเทพธิดาผู้มีกายทิพย์งามตา ได้ตอบเช่นเดียวกันว่า เหตุที่ตนได้อุบัติบนสรวงสวรรค์และปรากฏทิพยสมบัติ ดังที่เห็นนี้ ก็มีได้มีอะไรมานัก “เพียงแต่ต้องรักษาคำสัตย์ และจงอย่าได้มีความโกรธ เมื่อเกิดความโกรธขึ้นมาแล้ว จงห้ามเสียให้ได้”

หากแต่เทพบุตรหรือเทพธิดาบางองค์นั้นก็ตอบว่า เหตุที่ได้
อุบัติบนสวรรค์ก็เพียงแต่ถวายผลไม้เพียงผลเดียวเท่านั้น

แต่ความละอายก็เกิดแก่ใจของเทพบุตร-เทพธิดาเหล่านี้อยู่
บ้าง เมื่อได้บอกเหตุผลแก่พระโมคคัลลานะเถระ เนื่องด้วยเหตุแห่ง
การอุบัติบนสวรรค์ของพวกเขา นั้น พวกเขาเห็นว่ามีได้เป็นการ
ประกอบบุญที่มากเพียงใดนัก

จากนั้น...พระเถระยังคงท่องเที่ยวอยู่บนสวรรค์ชั้นต่างๆ
จนเห็นว่า บนแดนสรวงเหล่านี้มีความสุขอันเป็นทิพย์อย่างละเอียด
ประณีต โดยมีฐานะทั้ง ๑๐ ประการคือ อายุทิพย์ วรรณทิพย์
สุขทิพย์ ยศทิพย์ อธิปไตยทิพย์ รูปทิพย์ เสียงทิพย์ กลิ่นทิพย์
รสทิพย์ โภภะทิพย์

ด้วยว่าความเป็นทิพย์ทั้ง ๑๐ ประการนี้ โลกมนุษย์จะหา
เสมอเหมือนได้ไม่ เพราะในโลกมนุษย์นั้นยังเสพงามอย่างหยาบอยู่
นั่นเอง

เมื่อพระเถระได้ท่องเที่ยวสวรรค์จนแก่เฒ่าแล้ว จึงลงมายังโลก
มนุษย์ แล้วนำสิ่งที่ได้พบเห็นมาบนสวรรค์เพื่อบอกกล่าวแก่ปวงชน
ทั้งหลาย ครั้นปวงชนได้สดับรับฟังแล้วจึงเกิดศรัทธาในพระพุทธ
ศาสนาเป็นอย่างมาก ต่างคนก็รีบสร้างบุญกุศลเพื่อให้มีที่หมายคือ
“สวรรค์” อันมีความเป็นทิพย์ทั้ง ๑๐ ประการรออยู่เบื้องหน้า
เมื่อพวกเขาได้ลาจากโลกมนุษย์

ย้อนมาถึงกรณีที่เทพบุตรและเทพธิดาได้กล่าวกับพระโมค
คัลลานะ ในกรณีที่ได้ “ถวายผลไม้เพียงผลเดียว” ก็ทำให้เกิดบน
สวรรค์นั้นหากจะมองตามหลักเหตุและผลแล้วก็คือ การให้ทาน
นั้นมีได้วัดกันที่จำนวนของที่จะให้ว่ามีมูลค่ามากเท่าไร? แต่วัดกัน
ที่จิตใจว่าฟ่องใสหรือไม่? ทั้งก่อนการให้มีใจที่เบิกบาน ระหว่างให้
จิตใจฟ่องใส และหลังจากให้แล้ว ก็มีความยินดีและไม่เสียดาย ย่อม
เกิดอานิสงส์มหาศาล

และอานิสงส์จะมากขึ้นอีก หากมีเนื่อนาที่ดี คือ

ผู้รับ เป็นผู้ปราศจากราคะ หรือปฏิบัติเพื่อปราศจากความโลภ

ผู้รับ เป็นผู้ปราศจากโทสะ หรือปฏิบัติเพื่อปราศจากความโกรธ

ผู้รับ เป็นผู้ปราศจากโมหะ หรือปฏิบัติเพื่อปราศจากความหลง

ฉะนั้น แค่เพียงถวายผลไม้เพียงผลเดียว แต่มีกำลังใจใน
การให้ครบในสามประการแรกได้แก่ มีจิตใจที่ฟ่องใสแล้วย่อมยังให้
เกิดอานิสงส์ที่มากได้ และประการต่อมาหากได้ให้กับผู้รับที่มีคุณสมบัติ
ในสามประการดังที่กล่าวมานี้ อานิสงส์ยิ่งมากเท่าทวีคูณ จึงเป็น
เหตุให้เกิดบนสวรรค์ได้

ต่างจากผู้ให้สิ่งของที่มีมูลค่ามาก แต่ให้ด้วยจิตใจไม่ฟ่องใส
ให้เพราะมีเงื่อนไขต่างๆ นานา แสดงให้เห็นว่า จิตใจไม่สะอาด
ไม่ประณีต อานิสงส์ก็จะน้อยลงตามความฟ่องใสของจิตใจ

และความฟ่องใสละเอียดประณีตของจิตใจนี้เองก็เป็นเหตุให้เกิดบนสวรรค์แต่ละชั้นที่แตกต่างกันไป ยิ่งสวรรค์ชั้นที่สูงเท่าไรก็แสดงว่ามีจิตใจที่ละเอียดประณีตมากเท่านั้น ทิพยสมบัติที่ปรากฏก็จะมีความประณีตมากขึ้นตามลำดับ

แม้การรักษาคำสัตย์ หรือข่มใจมิให้เกิดความโกรธ ดังที่เป็นเหตุให้เกิดบนสวรรค์ได้นั้น ก็แสดงให้เห็นว่า การรักษาคำสัตย์เปรียบได้กับ การรักษาศีลข้อที่ ๔ คือ ละเว้นจากการพูดปดนั่นเอง เมื่อมีคำสัตย์แล้ว ย่อมนำมาสู่การกระทำที่โปร่งใสอีกด้วย เพราะเป็นคนที่ไม่นอกเหนียว หลอกลวงใคร อันแสดงให้เห็นถึงจิตใจที่ฟ่องใสด้วยเช่นกัน

ส่วนในกรณีของการ ข่มใจไม่ให้โกรธ ก็เช่นเดียวกัน เป็นการลดละอำนาจของโทสะไม่ให้เกิดการกระทำอันจะเป็นการก่อกรรมทั้งทางวาจาและทางกายตามมา เมื่อใจสามารถลดหรือละอำนาจของโทสะได้แล้ว แม้ว่าจะชั่วครั้งชั่วคราวก็ดี เป็นผลให้จิตใจ ณ ขณะนั้นค่อยๆ ฟ่องใสขึ้น สังเกตได้จากเมื่อเราเกิดความโกรธ จะเกิดความร้อนรนกระวนกระวายใจ จิตใจขุ่นมัวอย่างยิ่ง หากตายในขณะที่มีความโกรธ แน่แน่นอนว่า ความขุ่นมัวของจิตใจจะนำไปสู่ภพอันขุ่นมัวตามสภาพของจิตใจนั้นคือ อบายภูมิ อันมีนรก เปรต อสุรกาย เดรัจฉานเป็นแดนเกิด

ฉะนั้น การลดหรือละในความโกรธได้ ย่อมทำให้จิตใจฟ่องใสละเอียดประณีต แม้จะเกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราวก็ตามที แต่ถ้าสั่งสมการปฏิบัติในการละความโกรธให้มากๆ ก็จะสะสมความฟ่องใสขึ้น

ให้มากขึ้นทุกขณะ จวบจนกระทั่งถึงวันตาย เมื่อเสี้ยวนาที่ที่จิตใจ
ปราศจากความโกรธ ทั้งความโลภ และความหลงแล้ว ความสว่าง
ของจิตก็จะนำพาจิตไปสู่ภพอันสว่าง มี พรหม สวรรค์ หรือโลก
มนุษย์เป็นแดนเกิด

ส่วนการสร้าง “จิตฺตมฺข” ของนันทิยะเพื่อถวายแด่
พระพุทธเจ้านั้น จะเห็นว่า วิหารทานเป็นทานที่มีอานิสงส์มากอยู่
แล้ว กอปรกับทานนั้นถวายแด่เนื้อนาที่ดี คือ พระพุทธเจ้าผู้ปราศจาก
กิเลสทั้งมวล อานิสงส์ย่อมไพศาล ปราภววิมานบนดาวดึงส์
ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นที่ ๒ ตั้งแต่ยังไม่ละกายสังขารจากโลกนี้ไปเสียด้วยซ้ำ

จากกรณีพระโมคคัลลานะท่องสวรรค์นี้ ทำให้เห็นว่าภพภูมิ
นั้นมียุ่จริง?

ซึ่งหากใครที่ประกอบกุศลมากก็จะนำพาไปสู่ “สวรรค์”
แต่หากใครมีความเลวเป็นที่ตั้ง กระทำชั่วอยู่ทุกเมื่อเชิวัน ย่อมมีที่
รองรับวิญญานคือ “นรก”

“สวรรค์” ซึ่งเป็นภูมิของสุคติแห่งการเสวยบุญ และ “นรก”
ซึ่งเป็นภูมิของทุคติแห่งการชดใช้บาป เลือกไว้แล้วหรือยังว่า
...“จะไปต่อที่สวรรค์ หรือดักดานในนรก?”

หนังสือขายดีของสำนักพิมพ์ THINK GOOD

ตะกรุดพระนเรศวรปราบศึก หลวงพ่อรักษ์ อนาลโย

เรียบเรียง : แก้วธารา

ราคา : 199 บาท

เจ้าตำรับตะกรุดมหาบารมี ๓๐ ทศ
มหาอำนาจ วาสนา บารมี เมตตา คำขายเป็นเลิศ

สำหรับท่านที่ต้องการสั่งซื้อเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้ในการกุศล และในโอกาสต่างๆ
ติดต่อได้โดยตรงกับทางสำนักพิมพ์ ที่เบอร์โทรศัพท์ 0-2462-7050-2 ต่อ 106

สำนักพิมพ์คิดดี - THINKGOOD e-mail: info@kid-dd.com

รู้ไหมว่าวันตายของตบคือวันไหน?
แล้วจะทํายังไรให้การตายนั้นเป็นการตายที่ดีที่สุด
จิตเคลื่อนไปสู่ภพใหม่ที่สูงขึ้น...

มนุษย์ สวรรค์ พรหม
หรือจิตเคลื่อนไปสู่ภพภูมิที่ต่ำ...
นรก เปต อสุรกาย เดรัจฉาน
ฉะนั้น ลมหายใจที่หลุดต่อจากนี้
คือการสร้างกรรมดี ละเว้นกรรมชั่ว
ที่สำคัญ ทำจิตใจอย่างไรไม่ให้ประมาท
ไม่หลงเวลาตาย...

f สำนักพิมพ์ ThinkGood

ISBN 978-616-288-189-3

9 786162 881893

หมวดศาสนา-ธรรมะ

139.-